

HOFJESKRANT

NIEUWSBRIEF VAN DE STICHTING LANDELIJK HOFJESBERAAD

nummer 30, najaar 2012

VERDER IN DIT NUMMER:

- Van de voorzitter
- Huismeestersbijeenkomst in Zwolle
- Najaarsvergadering 3 november 2012
- Plannen voor een modern hofje in Delft
- Voorjaarsbijeenkomst in Marssum
- Hofje van Veelo, Utrecht
- Hofje van Eleëmosynae, Utrecht
- Moderne fratsen in het Frans Loenenhofje
- 'Het lieve hofjesleven'
- Hof van Wouw, eerste Monument-van-de-maand

MEDEDELINGEN VAN HET BESTUUR

LANDELIJK HOFJESBERAAD

De Stichting Landelijk Hofjesberaad is bedacht op 8 april 1997 en daadwerkelijk opgericht op 4 juni 1997.

BESTUURSSAMENSTELLING:

Drs M.D. van den Briel, voorzitter (020 - 620 28 39)
Dhr C.S. Hoekema, penningmeester
(0229 - 21 60 16 / 06 - 53 85 94 52)
Mr E.W. Oosterbaan, secretaris, tel. 0224-215185
Mw E.C.M. Elzenga-Duynstee, lid (0318 - 613 282)
Drs J.M. Poldermans, lid (06 - 16 95 16 51)
Dr W.J.H. Verwers, lid (033 - 253 74 61)
Mw mr J.B. Baars-Goetsch, lid (071 - 517 11 70)

Als adviseurs van het bestuur treden op:

Dhr jhr G.G. Witsen Elias, voormalig secretaris LHB
Mw E. Hoorn, dir. 'van Alckmaer', *Wonen*
Vacature, *Zorg*
Vacature, *Monumenten*

HOFJESKRANT

De Hofjeskrant is voor geïnteresseerden op aanvraag beschikbaar. Bestuursleden van de aangesloten hofjes krijgen de krant automatisch op hun huisadres.

SECRETARIAAT

Stichting Landelijk Hofjesberaad
Vooruitgangstraat 167, 2032 RK Haarlem
Het secretariaat is tijdens kantooruren te bereiken op
023 - 5400644, fax 023 - 5402434,
e-mailadres: info@hofjesberaad.nl
Contactpersoon: Joke Slootheer
www.hofjesberaad.nl

AANMELDING NIEUWE LEDEN

Voor meer informatie over het Landelijk Hofjesberaad en/of de mogelijkheden voor aansluiting bij het beraad kunt u zich richten tot Joke Slootheer (secretariaat).

Natuurlijk zijn wij ook zeer geïnteresseerd in uw reactie op de Hofjeskrant. Belt of mailt u gerust, ook als u een actieve bijdrage wilt leveren aan het werk van de stichting.

ADVERTENTIERIEVEN

De advertentierieven voor de Hofjeskrant zijn sinds 10.02.2004 niet veranderd. Zij bedragen:

1/6 pagina	€ 150,-	1/2 pagina	€ 500,-
hele pagina	€ 750,-	hele achterpagina	€1.000,-

LANDELIJK HOFJESBERAAD

COLOFON

Uitgave van het Landelijk Hofjesberaad.
Verschijnt tweemaal per jaar: voorjaar en najaar
ISSN: 1872-5619

Redactie: J.M. Poldermans, W.J.H. Verwers
Vormgeving: Tekst in Vorm, Joke Slootheer
Druk: Paswerk Grafisch, Cruquius
foto voorpagina: P. Verhoeven

NAJAARSBIJEENKOMST 3 NOVEMBER 2012

De Najaarsvergadering van het Landelijk Hofjesberaad zal worden gehouden in Leiden, op zaterdag 3 november 2012. Het LHB zal te gast zijn bij het Bethlehemhofje.

Zoals gebruikelijk komen we samen vanaf 10.30 uur. Om 11 uur begint de vergadering, gevolgd door een lezing van mevrouw drs Anja M.C.G. Schouten, Voorzitter Raad van Bestuur Zorgbalans. De titel van haar lezing is: "Zo lang mogelijk thuis in een hofje".

Na de lunch is er een middagprogramma waaraan ook partners kunnen deelnemen.

In de officiële uitnodiging, die u binnenkort ontvangt, vindt u het volledige programma en andere gegevens.

HUISMEESTERSBIJEENKOMST 2012 IN ZWOLLE

Op 20 september j.l. werd voor de 8e keer een bijeenkomst gehouden voor Huismeesters. Deze keer was het Vrouwenhuis in Zwolle de gastheer. Gezien de grote opkomst, 28 deelnemers, bestaat er veel belangstelling voor dergelijke informatieve middagen.

Mevrouw S. Zwiers, directrice van het Vrouwenhuis, hield een inleiding over het huis en haar kunstvoorwerpen. Ook besteedde zij aandacht aan de wijze waarop deze zo goed mogelijk beheerd en onderhouden kunnen worden. Tijdens de rondleiding door het huis toonde mevrouw Zwiers een aantal voorbeelden hoe de theorie van die middag in de praktijk gebracht kan worden.

De bijeenkomst werd afgesloten met een zeer geanimeerde borrel, waarin vele onderlinge contacten werden hernieuwd en gelegd.

Foto's: R. Neehus

VAN DE VOORZITTER

WARME DISTANTIE

Een goede interviewer kan onverwachte antwoorden ontlokken en in een gesprek komt dan ineens iets ter tafel waar je wel een mening over hebt die je echter nooit zo openlijk geuit hebt.

Het gesprek waar ik op doel ging, zoals te verwachten was, over hofjes: de monumentale situatie, de bewoners, de gebouwen en dergelijke. Goed zorgen voor de historische context, voor de kwetsbare buitenkant, maar ook up-to-date houden van de binnenzijde van de woningen door goed en veelal ook zuinig beheer zijn geïjkte maar mijns inziens ook eerlijke antwoorden. Maar er moest meer zijn vond degene die mij de vragen stelde: er zijn toch ook bewoners: hoe stel je je tegenover hen op? Ik weet natuurlijk dat bewoners de bestuurders uiteindelijk zien als verhuurder van onroerend goed: dat is immers ook de kern van ons bestaan. Geen bewoners staat gelijk aan: geen huuropbrengst en geen huuropbrengst staat gelijk aan: geen hofje. Maar wonen in een hofje is toch anders dan wonen op een galerijflat of in een rijtjeshuis. Je bent deel van een gemeenschap en het bestuur is uiteindelijk ook een beetje deel van diezelfde gemeenschap: je kent de bewoners en de bewoners kennen (een aantal

van) de bestuursleden, zeker als je als bestuur(sdelegatie) gesprekken hebt met toekomstige bewoners. De bewoners spreken je aan of hebben via de beheerder/huismeester contact met het bestuur. De bewoners herkennen jou en zij verwachten hetzelfde van ons. Maar hoe ga je met de dubbelheid als "zakelijk verhuurder" versus "wij-kennen-elkaar-toch" om, was een vervolgvraag. Daarop verzon ik spontaan de kreet: *warme distantie*.

Mijn toelichting: als bestuurder ben ik verplicht met een helikopter-view te kijken naar het "totaal plaatje" om zo te zien wat er moet gebeuren, wat kan, wat niet kan. Te veel betrokkenheid kan leiden tot beslissingen als gevolg van een kokervisie. Te veel afstand leidt tot onverschilligheid. De optimale houding weet ik ook niet precies, maar met wat ik noem: *gepaste distantie* kom je een heel eind in de goede richting en kun je samen met je mede-bestuurders veel goeds bereiken.

Ten opzichte van de bewoners geldt voor mij feitelijk hetzelfde: ook hier is distantie vereist. Je bent en blijft afhankelijk van je bewoners voor de sfeer op het hof. Tot hen neem ik een *warme distantie* in acht. Als er wat is, moet de bestuurder proberen goed te luisteren en te kijken of een oplossing nodig en mogelijk is, vooral niet te amicaal, evenmin te afstandelijk. Voor mij werkt dat goed. Succes in alle gevallen is natuurlijk nooit te garanderen. Dan zouden wij in een wel heel erg aangename maatschappij wonen, maar wellicht ook wel heel saai.

Ook de houding van het LHB bestuur ten opzichte van u, als aangesloten instellingen, moet een *warme distantie* uitstralen. Betrokken zijn bij uw wel en wee, aangeven wat wel en niet kan, maar niet te dichtbij. U bent en blijft immers verantwoordelijk voor uw eigen invulling van uw bestuurstaak.

M.D. van den Briel

PLANNEN VOOR EEN MODERN HOFJE IN DELFT

Na een oproep van de Delftse gemeenteraad om 'realistische ideeën, mooie voorstellen en haalbare bouwplannen' in te dienen voor de Spoorzone Delft, werden dit voorjaar vijftien plannen ingediend. Het plan 'Delftse Hofjes' van zorginstelling Pieter van Foreest, met ontwerpvisie van *VenhoevenCS architecture + urbanism* werd door de aanwezigen als meest succesvol beoordeeld.

Het plan biedt een vorm van ouderenzorg die Delft op dit moment niet of nauwelijks heeft: de combinatie van (ouderen)woningen met voorzieningen als een restaurant, sport en 24-uurs zorg op verzoek. Met de neus op het station kunnen de bewoners nu, maar ook later als ze minder mobiel zijn, met de trein naar vrienden en familie in het land. De

combinatie van wonen met voorzieningen en openbaar vervoer bevordert de zelfstandigheid van de bewoners en een actieve deelname aan de maatschappij. Dit nieuwe Delftse hofje is een hedendaagse stedelijke variant op de historische hofjes en biedt het benodigde comfort en de gewenste voorzieningen en geborgenheid. Op de begane grond zijn er publieke functies, die zowel door de bewoners van het gebouw als de rest van de stad gebruikt kunnen worden. Naast het eigen terras of balkon biedt het gebouw de bewoners binnentuinen. Overdag is dit hof publiek toegankelijk en 's avonds kan het worden afgesloten. De collectieve voorzieningen kunnen ook door de buurt worden gebruikt.

Uit: *de Architect* van 04.05.2012

VERSLAG VOORJAARSBIJEENKOMST

14 APRIL 2012, POPTASLOT, MARSSUM

In het fraaie Poptaslot werd het Landelijk Hofjesberaad dit jaar uitgenodigd om de Voorjaarsbijeenkomst te houden. De uitnodiging vloeide voort uit het 500-jarig bestaan van het Poptaslot/Heringastate, het 300-jarig jubileum van de stichting van het dr H. Popta Gasthuis en de herdenking van de 300ste sterfdag van dr H. Popta.

Het welkomstwoord werd uitgesproken door gastheer de heer F.J.M. Vogelpoel, rentmeester van het dr H. Popta Gasthuis. Namens de gemeente Menaldumadeel waren de wethouders, de heren L. Pen en M. van Asperen aanwezig. De heer Pen vertelde, namens de wegens ziekte afwezige burgemeester, kort iets over zijn gemeente.

Tijdens de daarna volgende huishoudelijke vergadering kwamen gebruikelijke en minder gebruikelijke punten aan de orde, waarover uitgebreid te lezen is op de website van het LHB.

Hierna hield de heer mr Kanter Breuker, behalve voogd van het dr H. Popta Gasthuis ook notaris, een buitengewoon heldere lezing over een belangrijk maar voor de meeste voogden en regenten obscuur onderwerp: "Geven aan het goede doel volgens de fiscus anno 2012". De Power Point-presentatie is u inmiddels, samen met het verslag, per post toegestuurd.

Wethouder L. Pen vertelt over de gemeente Menaldumadeel

Mr K. Breuker, gastspreker

Na de lunch werd een bezoek gebracht aan het Museum het Princessehof te Leeuwarden, waar we konden genieten van de interessante tentoonstelling 'Groen Geluk, van lusthof tot volkstuin.'

Om 16.00 uur werd de dag afgesloten

met een zeer geanimeerde borrel in Grand Café De Koperen Tuin, gelegen op een heuvel achter het museum. Het was een uitermate interessante en tevens gezellige dag: *Popta boppe!*

Foto's: P. Verhoeven

NIEUWE LID

HOFJE VAN VEELO, UTRECHT

Ontstaan

Een van de zijstraatjes die grenzen aan de Catharijnesingel, in de buurt van de Springweg, kent een verbazingwekkende geschiedenis. In 1826 is het Hofje van Veelo gebouwd. Toen is ook de Tuinstraat aangelegd. Het was de periode waarin de Industriële Revolutie op gang kwam. Daarmee ontstond de behoefte aan woningen voor de arbeiders die naar Utrecht kwamen om te werken. Het Hofje van Veelo is een dergelijk complex voor arbeiders en is uniek voor Utrecht. De woningen, toen 'kameren' genoemd, zijn gebouwd als commercieel project door Pieter Veelo.

Restauratie

De rij met oneven nummers werd al rond 1959 afgebroken in verband met de slechte staat van de huisjes. Omdat de toestand van de overgebleven woningen aanzienlijk verslechterde, ontstonden er plannen om het complex geheel te slopen. Daarvoor in de plaats zou grootschalige nieuwbouw komen met een garage voor 150 auto's en met ingangen aan het Geertebolwerk (Zilverstraat) en de Tuinstraat. Dankzij diverse protesten werd van dit plan afgezien en werden er vanaf 1982 restauratieplannen ontwikkeld. Maar deze plannen kwamen eigenlijk neer op sloop en nieuwbouw. De monumenten-

commissie sloot zich aanvankelijk bij de gemeente en K'77 aan (uit de corporaties K'77, het Woningbedrijf Utrecht en Woningbouwvereniging Nieuwegein is Mitros ontstaan) en zag geen mogelijkheid voor behoud van de arbeiderswoningen. De woningcorporatie gaf ook aan: 'Wel dient duidelijk te zijn dat in verband met de doelstelling van K'77 het historisch belang niet bovengeschikt mag zijn aan het volkshuisvestelijk belang.'

De bewoners dachten daar anders over. Als voorbeeld van een efficiënte en goede restauratie namen zij het initiatief om Tuinstraat 6 te restaureren. De bewoners toonden aan dat ze met relatief weinig geld een goede restauratie tot stand konden brengen en hoopten op deze manier de argumenten tegen sloop kracht bij te zetten. Het resultaat zorgde ervoor dat de gemeentelijke monumentencommissie zich achter de bewoners schaarde. Ook het Utrechtse

Monumentenfonds was tegen sloop. K'77 besloot uiteindelijk toe te geven aan de protesten en de huisjes niet te slopen, maar op te knappen. Dit resulteerde gedurende het proces in een zeer ingrijpende restauratie waar vraagtekens bij kunnen worden gezet.

De huisjes werden grotendeels gesloopt. Op foto's uit die tijd is te zien dat slechts delen van de voorgevel bleven staan en de rest verdween onder de sloophamer. Wie nu door de Tuinstraat loopt ziet aan de ene kant woningen die in de plaats van de in 1959 gesloopte huisjes zijn geplaatst.

Aan de andere kant staan de woningen die in 1987 grotendeels zijn opgebouwd.

Monument

Op het eerste gezicht lijken de huisjes veel van hun oorspronkelijke gedaante behouden te hebben. Een blik aan de achterzijde toont echter aan dat het hofje niet meer is wat het oorspronkelijk geweest is. Omdat het hofje wel een belangrijke geschiedenis kent en de structuur van het arbeidershofje behouden is gebleven, geniet het complex de status van gemeentelijk monument.

Adres: Tuinstraat 4 t/m 42 en Geertebolwerk 19
Bezoek: vrij toegankelijk

NIEUWE LID

HOFJE VAN ELEËMOSYNAE, UTRECHT

Ontstaan

In 1861 besloot de Stichting der Eleëmosynae van Oudmunster een hofje met 'kameren' te bouwen ten behoeve

van protestantse weduwen. 'Kameren' of armenhuizen werden door rijke weldoeners gesticht voor armen en zwakken in de samenleving. Dergelijke huizen bestonden vaak uit een kamer met daarop een zolderverdieping.

Het hofje omvat een aaneengesloten, in baksteen opgetrokken, rij woningen, die in een u-vorm rond een tuin zijn aangelegd. Daarin bevindt zich een vijftal hardstenen waterpompen. Het geheel wordt van de straat afgesloten door een hek.

Dat hofjeswoningen vaak worden ge-

kenmerkt door een eenvoudige en doelmatige stijl is ook terug te zien in de architectuur van dit hofje. De huizen zijn redelijk gaaf bewaard en ook het zelfstandige karakter van het complex is door de jaren heen behouden. Er zijn in Utrecht maar enkele van dergelijke complexen van armenhuisjes behouden gebleven.

Adres: Wolter Heukelslaan 8-35
Bezoek: vrij toegankelijk

Beide hofjes zijn thans in beheer van Stadsherstel Midden-Nederland (www.shmn.nl)

MODERNE FRATSEN IN HET FRANS LOENENHOFJE

Haarlem telt, zoals u weet, meerdere hofjes. De meeste hofjes zijn vele jaren geleden gesticht door weldoeners en bedoeld voor min of meer armlastige vrouwen. Bewoonsters waren dankbaar en stelden zich nederig op ten opzichte van de heren regenten en hun vrouwen. Zo hoorde het nu eenmaal, ook in het Frans Loenenhofje.

De vrouwen waren tevreden met het dak boven hun hoofd, de bedstee om te slapen, de buitenpomp voor water, de gasverlichting, een vuurtje om op te koken. De poepdozen buiten waren keurig voorzien van een deurtje en de zware poortdeur hield gespuis buiten de deur. Hoe dan ook, het was er voor begrippen van toen goed toeven.

Vorige week had ik een bijzondere ontmoeting met Lysbeth. Ik vond haar, zittend op één van de bankjes in de hof-tuin. Ze vertelde mij, dat ze omstreeks het jaar 1650 in mijn huisje had gewoond. Een beetje verlegen biechtte ze op, dat ze heimwee had naar de tijd dat ze in het Frans Loenenhofje woonde, vandaar dat ze de stoute schoenen had aangetrokken en haar huidige plek voor even had verlaten.

En daar zat ze dan nu in onze hof-tuin. Ze keek mij enigszins onthutst aan en zei: "Wat is dit voor gekkigheid allemaal, waar is de orde en de regelmaat gebleven? Die vrouwen komen gewoon net zo laat thuis als ze zelf willen! Soms blijven ze, zelfs zonder eerst toestemming te vragen, een hele nacht weg. En nog erger, ik zag zojuist dat er een manspersoon bij een van de huisjes

naar binnen ging! De enige man die in mijn tijd dagelijks kwam, was de lan-taarnopsteker."

Ik vertelde haar dat die man niet meer nodig is. "De gaslantaarns gaan zo maar vanzelf branden wanneer het donker wordt. Moderne elektronica zorgt er nu voor dat het licht ontstoken wordt als de duisternis invalt en dat het gaslicht dooft als het weer licht wordt. En nog iets, als je de hof wilt binnenkomen hoeft je alleen maar op een knop te drukken en dan gaat de deur vanzelf open. Wanneer je dan weer naar buiten wilt wordt het nog gekker, de deur gaat open zonder dat je zelfs maar op een knop hoeft te drukken. De waterpomp staat er alleen nog als curiositeit. De vrouwen draaien binnenshuis de kraan open en er stroomt koud of zelfs warm water uit. Petroleumlampen hoeven niet meer te worden bijgevuld, gewoon een kwestie van op een knopje drukken en overal floept het licht aan."

Lysbeth wilde nog veel meer weten over het wel en wee van de huidige gang van zaken en ze luisterde ademloos naar mijn beschrijving van ons wonen in de 21ste eeuw. Af en toe schudde ze haar wijze grijze hoofd. Echt begrijpen deed ze het allemaal geloof ik niet.

Ik zag haar met verbazing kijken naar een zinken wastobbe, waar bloemen in stonden te pronken, nota bene! Een wasmachine? Wat is dat nou weer voor malligheid. Met weemoed denkt ze aan de was die in haar tijd stralend lag te bleken in de zon op het grasveld.

Het leek of ik haar gedachten had gerd en ik zei: "Lieve Lysbeth, ik moet je teleurstellen, de was op het gras, dat kan niet meer. Sinds kort hebben wij een robot die al het gras maait en die zal zeker alle was verpulveren, dat doet hij ook met het gemaaid gras. Dagelijks rijdt hij enkele uurtjes heen en weer op het grasveld en er komt geen zeis of grasroller meer aan te pas. Onze tuinman Elbert is wel een beetje teleurgesteld. Zoveel jaren was het grasmaaien zijn klus en nu kan hij alleen maar op een bankje zitten toe kijken, hoe deze nieuwigheid "zijn" gras maait. We hebben deze robot dan ook 'Elbert II' gedoopt. Maar Lysbeth, er is één troost: we hebben sinds enkele jaren ook een zonnepomp. Dat moderne gedoe met een klok is dus weer achterhaald. Wie weet, gaan we ooit weer wassen in een wastobbe?"

Na al mijn verhalen keek Lysbeth mij aan en ze vroeg: "Zijn de bewoonsters van nu gelukkiger dan wij waren, 400 jaar geleden?"..... Ik moest het antwoord schuldig blijven. Lysbeth glimlachte naar me en heel geruisloos verdween ze uit mijn gezichtsveld.

Ik bleef enigszins in verwarring achter, pakte een pen en schreef dit stukje.

Met de groeten van Liesbeth de Kat (en Lysbeth)

N.B. Ik heb maar niet geprobeerd uit te leggen, wat www.fransloenenhofje.nl betekent.

Liesbeth de Kat, bewoonster

'HET LIEVE HOFJESLEVEN'

Onlangs kwam mij een boek uit 2003 onder ogen, geschreven door Helga Ruebsamen, getiteld *Jonge liefde en oud zeer (De verhalen deel 2)*, uitgegeven door Pandora.

Omdat één van die verhalen de titel *Het lieve hofjesleven* had (pag. 416-426), heb ik me er direct op gestort. Hieronder volgt een samenvatting.

Centraal staat een juffrouw die voor de ingang van een hofje zit te tekenen. Het gaat om freule Maps die meedoet aan een prijsvraag voor jonge kunstenaars. Opzet van de prijsvraag is om "romantische, pittoreske en niet al te bekende hoekjes van 's Gravenhage" te vereeuwigen. De freule kiest voor het koetshuis, gelegen bij de hofjes Malle-molen en Schuddegeest, namen die als "sprookjesachtig en dartel" worden omschreven. "Moet je immers kijken hoe op een wazige, warme nazomermiddag het leven in een Haags hofje stilstaat als op een vergeelde foto." "De kleine tuinen zijn net door kabouterwoutjes aaneengepriegeeld."

Ook wordt er een beschrijving gegeven van de huisjes waarvan alle voordeuren open staan. Zo krijgen we een inkijkje in de vrolijke wc, pal achter de voordeur. Die was niet groot, want passanten zal "het een zorg zijn hoe je er moet

zitten, met je knietjes tegen de deur als je nog een kind bent of een dwerg blijft, maar noodgedwongen met de benen aan weerszijden van de pot als je een normaal postuur hebt." Dat de voordeuren openstaan, heeft verschillende redenen. Een ervan is de helpende hand te bieden als dat nodig is.

De freule vormt een schril contrast met de bewoners van het hofje met wie we zo nu en dan kunnen kennis maken. Het zijn Benno de timmerman, die zijn oordeel geeft over de kunst, en vader Henk en zoon Lau, in goede tijden

kolensjouwens, maar nu versleten. Zij bewegen zich voort in Liberty fauteuils waarop de wielen van een handkar zijn bevestigd.

Steeds meer bewoners van het hofje komen naar het kunstwerk kijken. Positief wordt het niet beoordeeld. In plaats van een "achterafslap" krijg je eerder de indruk van een "lusthof." De kunstenaars heeft zich de vrijheid veroorloofd voor het koetshuis een stronk groen met trossen en een jachthond te tekenen. Verontwaardigd raakt het publiek als wordt verondersteld dat Lau de stronk zou zijn en Henk de jachthond.

Dat leidt tot een stevige rel, omdat de waarheid naar de mening van sommige bewoners geweld is aangedaan. Ja, zeggen Henk en Lau, je zult maar als stronk of jachthond worden afgebeeld. De kunstenaar weet zich in elk geval ongedeed uit de voeten te maken, met haar kunstwerk. Een aantal bewoners vond dat "de kunstenaar een vreemde, veraderlijke eend in de bijt was. Een liegbeest, misschien toch gestuurd door de gemeente of een andere geheimzinnige instantie om waar te willen maken dat hier geen vuiltje aan de lucht is, een prima bestrating, volop groen en bloemen, een woonoord als een wassenaartje."

OPEN MONUMENTENDAGEN IN DRIE HAARLEMSE HOFJES

Tijdens de, mede dankzij het prachtige weer, zeer geslaagde Open Monumentendagen, op 8 en 9 september jl., lieten enkele Haarlemse hofjes zich niet onbetuigd.

De cineast John van der Wal legde die sfeer in het Frans Loenenhofje, het Remonstrants Hofje en het Hofje In den Groenen Tuyn op film vast.

Op <http://www.023tvonline.nl/#!prettyPhoto/0/> kunt u die sfeer zien en horen.

Remonstrants Hofje, foto Cas Poldermans

HOF VAN WOUW: EERSTE MONUMENT-VAN-DE-MAAND

In het voorjaar vroeg de Stichting Open Monumentendag of de Hof Van Wouw in Den Haag 'Monument-van-de-maand' wilde zijn op voorwaarde dat de hof dan één dag opengesteld zou zijn. De reden dat de Hof Van Wouw werd verkozen om de aftrap te verzorgen van het eerste Monument-van-de-Maand-monument had ook zeker te maken met het thema van de Open Monumentendag voor 2012: "Groen van Toen". Al enige jaren beschikt de hofstuin, de Tuin der Hesperiden, immers over een 'vergeeten' kruiden- en groentenborder.

Het leek voor de Hof een goede gelegenheid om, tijdens de meestal wat stillere maand juli, bezoekers te ontvangen die wellicht in hun vakantie een dagje Den Haag 'deden'. De Stichting liet desgevraagd weten dat er door een communicatie bureau in alle mogelijke media landelijk reclame voor deze speciale openstelling zou worden gemaakt. Zo werd er een kort reclamefilmpje vervaardigd van de Hof Van Wouw waarbij ook één van de regenten geïnterviewd werd. Dit filmpje is op de nationale televisie vertoond. En in alle nationale kranten verschenen artikelen. Ook werd één van de regentessen voor een interview uitgenodigd in de studio van TVWest. Dus, heel veel publiciteit.

Dat het de bewuste dag bij tijd en wijle flink regende, weerhield 350 bezoekers er toch niet van om zowel de Tuin der Hesperiden als de Hof Van Wouw zelf grondig te bekijken, in de Tuinkamer te luisteren naar een lezing over "Groen van Toen", op het gezellige terras (met Hofcatering) nog wat te blijven plakken voor een stukje appeltaart of een bijzonder biertje te drinken. Het was een heel gezellige dag waarop, ondanks de vele regen, alle vrijwilligers en gasten hun goede humeur bewaarden.

Kijk op de site van de Hof Van Wouw om het leuke filmpje te zien:
www.hofvanwouw.nl.

Foto's: Astrid de Groot

